

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ КОМПЕТЕНТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ.

Доротюк В. І.

кандидат психологічних наук,
старший науковий співробітник,
завідувач відділу профільного навчання
Інститут педагогіки НАПН
м. Київ Україна

Світ змінюється, змінюються людські цінності, а значить і вимоги до освіти. Поскілки, освіта стає компетентісно орієнтована, то організація впровадження даних інновацій вимагає відповідних педагогічних умов.

Базою реконструкції освіти є поступове заміщення відсталих та примітивних методів навчання на сучасні, основані на наукових досягненнях психології і педагогіки. При цьому, повинна бути збережена цілісність системи освіти, її традиційність, культура. Програма впровадження нових, компетентісно орієнтованих педагогічних технологій повинна детермінувати відсутність шкільної тривожності у учнів та професійного стресу в учителя. «Будь-який крок в напрямі до ефективної освіти, тобто, до навчання, направлено на розвиток компетентності, викликає значні зміни ролі вчителя».[1] Намагаючись підвищити продуктивність праці вчителя, слід враховувати те, що потрібно організувати та спланувати роботу великого колективу людей. Науковий підхід до проблеми та наукова інновація у роботі з педагогічними кадрами стане надійним інструментом у вирішенні питання продуктивності. Питання організації праці педагогічних колективів повинно мати теоретичну основу та практичне втілення і найтісніший зв'язок з кількісними і якісними результатами. Це допоможе налагодженню всього режиму шкільного та позашкільного життя і реорганізації питання дитячої самоосвіти. Викладання наукових пошукових технологій, дослідницьких програм та проектних методів в компетентісно орієнтованому навчальному процесі стане ефективним інструментом свідомого ставлення до самоосвіти та

пізнавальної діяльності учнів. Головною проблемою при цьому стає дисонанс між отримуваними знаннями школярів та реальним життям, оскільки достатньо важко організувати в школі виробничу практику, без якої компетентності не можуть виглядати сформованими. Така практика відповідно вибраного учнем профілю повинна мати визначеність, враховувати вікові особливості та життєвий досвід дітей та підлягати обліку і диференціації результатів. Служити висхідним пунктом для більш глибокого вивчення предметів може прикріплення шкіл до відповідних по напряму підприємств, де учні зможуть тренуватись, виконуючи деякі виробничі операції та отримати практичне застосування теоретичних знань. Це також вплине на правильний вибір професії учнями, але основну допомогу у цій справі повинен організувати педагогічний колектив що послужить забезпеченню попередньої орієнтації на вибір професії. Врахування здібностей учнів та гармонійних їх розвиток, виявлення спеціального обдарування та створення умов для його реалізації повинні стати елементами компетентісно орієнтованої освітньої системи. «Чим більше розвинені у людини здібності, тим успішніше вона виконує діяльність».[2] Необхідно створити постійні курси для підготовки вчителів-предметників, консультантів, експертів з модернізації освітнього процесу відповідно до Стандарту середньої освіти.

Висновки:

1. Багато років у школі наука була відірвана від практики. Результатом цього став відрив навчання від життя. Відірвані від практики знання швидко забуваються. Компетентісно орієнтована освіта намагається теорію перетворити в керівництво до дії. Необхідно створити такі освітні програми, які б об'єднували наукову теорію та технічну, технологічну, життєву практику.
2. Уроки для учнів переважно проходять одноманітно, нецікаво і незрозуміло. Але компетентісний підхід вимагає свідомого оволодіння знаннями. Тому, вчителям потрібно навчитись зрозуміло і популярно викладати предмет та давати знання, а для цього вони повинні володіти

умінням правильно організувати урок. « Привертають юнацтво і самі предмети вивчення, якщо вони відповідають вікові і викладаються зрозуміло».[3]

3. Сучасна школа не дає цілісних знань, а дає знання частково, попредметно. Необхідно ж забезпечити комплексність, розробити такий зміст освіти та навчальні технології, які б давали розуміння взаємовідносин між різними галузями знань та розуміння взаємозв'язку явищ.

Використана література:

1. Равен Джон. Педагогічне тестування. М, 2001, 142с. (с.114)
2. Дружинін В. М. Психологія загальних здібностей. П.,2008,368с.(с.14)
- 3.Каменський Ян Амос. Велика дидактика. Педагогічна спадщина. М., 1989, 416с.(с. 62)